

Autorka si vybrala téma, k němuž má osobní vztah – osudy pelhřimovských obcí v roce 1945, ovšem vřazených do kontextu druhé poloviny války, a to nejen v kontextu regionu.

Prvních zhruba 40 stránek je koncipováno na základě slušného výběru odborné literatury.

Popisuje souvislosti na evropské a domácí úrovni.

Páce je členěna do dvanácti kapitol, kdy poslední tvoří přílohy. Je členěna logicky, v pasážích o Pelhřimovsku chronologicky a v tomto rámci podle jednotlivých sledovaných lokalit.

Autorka pokládá za jádro své práce část věnovanou popisu pěti revolučních dnů na Pelhřimovsku, což ovšem zahrnovalo několik obcí, a tedy zpracování celé řady kronik a jejich údaje konfrontovat s výpověďmi pamětníků, event. denního tisku.

Systematicky zmapovala partyzánské skupiny i osudy jednotlivých obcí.

Ačkoli práci pokládám za mimořádně kvalitní a překračující hranice bakalářské práce, přesto mám drobné výhrady: chybí mi v úvodu kritika použitých pramenů a literatury, kterou jsem objevila v závěru práce. „Klasický“ závěr ovšem, bohužel, nenajdeme. Naopak je připojen ještě epilog, který téma velmi zajímavě aktualizuje.

Práce byla nepochybně velkým soustem (tomu odpovídá i její rozsah), na autorčině stylu je ještě znát „nevypsanosť“ ale to se nepochybně časem zlepší.

Vzdor připomínkám práci navrhuji hodnotit stupněm výborně – podle obhajoby.

Alena Míšková

28. srpna 2011